

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6582

гр. София, 01.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в закрито заседание на 01.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **7346** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. В. и Ф. И. В., чрез адв. В. В.- САК, против Заповед №САГ-23-РА-30-347/10.07.2023г. на главния архитект на Столична община (СО), с която на основание чл.225а, ал.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ, е наредено на Столична община- район „Т.“ да премахне незаконен строеж- „Т. стоманобетонена гаражна клетка № 316“, находяща се УПИ 1, кв.93Е,[жк]по плана на [населено място] и идентификатор 68134.1003.198 по КККР на [населено място]. Жалбоподателят претендира незаконосъобразност на оспорвания административен акт. С жалбата е предявено и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, в случай, че такова е допуснато от административния орган. Твърди се, че от предварителното изпълнение ще последват тежки и непоправими за жалбоподателите вреди. Предвид обстоятелството, че процесната заповед не им била връчена, те не били наясно дали е допуснато предварително изпълнение.

Ответникът- главният архитект на Столична община в писмено становище излага доводи за недопустимост, алтернативно– за неоснователност на жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните и писмените доказателства, представени с административната преписка, за да прецени допустимостта на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, взе предвид следното:

Налице е невлязъл в законна сила индивидуален административен акт по чл. 225а от ЗУТ – Заповед №САГ-23-РА-30-347/10.07.2023г. на главния архитект на Столична община /оспорен по реда на чл.215, ал.1 от ЗУТ/. С цитираната заповед, на основание чл.225а, ал.1, във вр. с чл.225, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ, е наредено на Столична община- район „Т.“ да премахне незаконен строеж- „Т. стоманобетонена

гаражна клетка № 316“, находяща се УПИ 1, кв.93Е,[жк]по плана на [населено място] и идентификатор 68134.1003.198 по КККР на [населено място].

Особеното искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед, следва да се разгледа като такова по чл.166, ал.2 и сл. от АПК. Съгласно посочената разпоредба при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1 от АПК, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Предварителното изпълнение може да е допуснато и със закон.

От съдържанието на оспорената заповед се установява, че административният орган не е допуснал предварително изпълнение по реда на чл.60, ал.1 от АПК. Не само, че липсва разпореждане за предварително изпълнение, но административният орган изрично е посочил, че определя 60 дневен срок от влизане в сила на заповедта, за доброволно изпълнение на разпореденото премахване.

С разпоредбата на чл.217, ал.1 от ЗУТ законодателят не е предвидил предварително изпълнение на заповедите по чл.225 и по чл.225а от ЗУТ. В тази връзка само за прецизност следва да се отбележи, че предварително изпълнение е предвидено при премахване на преместваеми обекти в хипотезата на чл.217, ал.1, т.11 ЗУТ, какъвто обект обаче не представлява процесната гаражна клетка. Разпоредбите на чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ и § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ посочват кои обекти са преместваеми, като чл. 56 и 57 от ЗУТ разграничават преместваемите обекти с оглед на тяхното предназначение, а § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ с оглед на техните конструктивни особености. В тази връзка на първо място спорният гараж не изпълнява понятието за преместваем обект с оглед на неговото предназначение, а именно не е сред видовете обекти, изброени в посочените разпоредби, тъй като не е нито увеселителен, нито преместваем обект за търговски и други обслужващи дейности, нито елемент на градското обзавеждане, нито пък е рекламен, информационен или монументално-декоративен елемент. Липсват съществени елементи, определящи го за такъв обект, по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, а именно предназначението му не е свързано със задоволяване на обществена нужда, а обслужва частен интерес (арг. от чл. 56, ал. 1 от ЗУТ). В случая се касае за гараж, който е постройка за паркиране на автомобил и задоволява лични нужди. Предвид това е ирелевантно обстоятелството за начина на закрепване на гаражната клетка към земята. Строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ е всяко съоръжение, което трайно променя субстанцията и начина на използване на поземления имот, вкл. и преместваемите обекти, които не попадат в изключените хипотези по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ досежно предназначението за търговски или други обслужващи дейности за обществени нужди, /в този смисъл решение № 4526/10.04.2018г. по адм. д. № 11606/2017г. на ВАС, II отд., решение № 2117/13.02.2012г. по адм.д. № 15407/2011г. на ВАС, II отд., решение № 1045/27.01.2010г. по адм.д. № 11784/2009г. на ВАС, II отд., решение № 2900/28.02.2012г. по адм.д. № 80/2012г. на ВАС, II отд. и др./

При това положение по отношение оспорената по реда на чл.215, ал. 1 от ЗУТ заповед е в сила общото правило на чл.166, ал.1 от АПК, предвиждащо суспензивен ефект на оспорването, тоест самото оспорване спира изпълнението на акта.

Предвид изложеното особеното искане за спиране изпълнението на оспорената заповед, като лишено от предмет и от правен интерес е процесуално недопустимо и следва да се остави без разглеждане от съда.

Така мотивиран и на основание чл.159, т.1 и т.4 от АПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на В. С. В. и Ф. И. В., да се спре изпълнението на Заповед №САГ-23-РА-30-347/10.07.2023г. на главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седмодневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: